

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Contra F. Lutther [et] D. Bodenstein: in Lipsensi studio has disputabit
positiones Eccius, xxvij. Iunij. M.D.xix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Contra G. Lutther & D. Bodenstein:

in Lipsensi studio has disputabit positiones Eccius,
xxvij. Junij. M. D. xix.

- i. Neque dictis sacrae scripturae, aut sanctis patribus, Augustino & alijs concordat, D. & magistrum nostrum Iesum Christum dicendo poenitentiam agite, voluisse omnem fidelium vitam esse poenitentiam. vñ & de sacramenti tali poenitentia illud verbum idonee potest intelligi.
- ij. Et si peccata venialia sint quotidiana, tamen iustum semper peccare in omni opere bono, etiam bene moriendo, negamus. Sicut erroneum dicimus, iustum manere iusticia, peccare posse mortaliter, aut in puero: post baptismum; alienae voluntatis peccatum remanere.
- ij. Astringentem, poenitentiam non recte inchoati detestatione peccatorum, recogitando gravitatem peccati & poenae. et quod faciat magis peccatorem, tanquam Euangelio et sanctis patribus contrarium, non dicimus audiendum.
- iiij. Dicere, deum remittendo culpam, remittere poenam: & non commutare in poenam aliquam temporalem satisfactoriam, per canones & sacerdotis iniunctionem, in parte vel toto declarata, ut sacrae scripturae, & usus ecclesiae repugnans, existimamus.
- v. Quilibet sacerdotem: nullo praelato dempto: suo subdito peccati, posse remittere, aut debere, poenas & culpas: ita quod praelatus non plenarie absolvens a poena & culpa, peccet, velut usus sanctae matris ecclesiae adversum, non acceptamus.
- vi. Animas in purgatorio non satisfacere pro peccatorum poenis, a quorum culpis absolutae, hic non satisfecerunt: reputamus erroneum, sicut non est sine errore, qui non credit deum a mortuo requirere aliam, quam mortis poenam.
- vij. Errat, qui liberum arbitrium hominis, negat dominum actu hominis. ex eo quia ipsum habeat se active ad malum, ad bonum vero tantum passive sicut non est sine errore, qui fidem quolibet crimine corrupti, contra scholasticum existimat. nec sine maximo errore, qui nulla contritionis habita ratione, in sola fide, quae absolvi, proacriter praedicat.
- viiij. Ex imperfectione charitatis vel fidei, in anima mortui, fieri horrorem & quasi desperationem, quibus in purgatorio afficiantur. et quod illi horrorem ex timore mortis incurrant, quo quasi inuiti moriantur, non recipimus. quia veritati & rationi contrarium.
- ix. Aias in purgatorio mereri maiorem gratiam: aut eorum praemia minui, si alienis meritis liberentur. aut non esse certas de salute. aut suffragia nostra nolle. ut fidei nostrae & omni rationi adversa, negamus.

Meritū passionis Christi, non esse thesaurū Ecclesiæ, ex quo dē-
tur indulgentiæ: quia veritati & apostolicis decretis cōtrariū rega-
mus, sicut clauē esse thesaurum ecclesiæ, imperitissimū opinamur.
Meritū quoq; sanctorū nos adiuuari pie credimus.

Dicere, indulgentias nō expedire, est error, dicere itē, indulgētias
esse viciū aliquod opis, quo ipm minus valeat, error est pessimus.
Quare & hūc errare sentim⁹, qui dicit, se teneri i probare indulgētias,
quia dñs dicat: ppter me deleo iniquitates, non propter pecunias.

Papam non posse remittere pœnam, pro peccato debitā, p indul-
gētias, error. Immo erroneū est, eū nō posse absoluerē a pœnis anias
in purgatorio existētes. Oim aut maxie nō recipim⁹: qđ morituri,
infirmi, legitime pediti, nō crimina publica hñtes, indulgētis nō egeant.

Rhomanā Ecclesiā non fuisse superiorē alijs ecclesijs ante tem-
pora Syluestri, negamus. Sed eum, qui sedem beatissimi Petri habuit
& fidē, successorē Petri & vicariū Christi generalē semp agnouim⁹.
Cōtraxim⁹ quo ad fieri pōt ppositiones, & has paucas accepimus,
& q̄ alia ab his pendeant.

Contra novos et veteres errores: defendet

Martinus Lutherus, has positiōes sequentes, in studio Lipsen: m
Cotidie peccat omis hō, sed & cotidie pœnitet: docēte Christo:
Pœnitentiā agite. Excepto vno nouo quodā iusto, qui pœnitentiā non
idiger. cū etiā palmites fructiferos cotidie purget agricola celestis.

In bono peccare hoiem, & peccatū veniale, nō natura sua, sed dei
misericordiā solū esse tale. aut i puero post baptismū peccatū rema-
nens, negare. hoc est, Paulum & Christum semel conculcare.

Qui opus bonū aut pœnitentiā, a p̄lōg detestatiōe, ante dilecti-
onē iustitiæ incipi, nec i eo peccari, asserit, hūc inter Pelagianos hæ-
reticos nūerā. Sed & cōtra sacrū suū Aristotelē desipere, pbam⁹.

Deus mutat pœnā æternā in t̄palē, scz crucis portādā. cui⁹ Ca-
nones aut sacerdotes, nec statuēdæ, nec auferēdæ, habēt vilā p̄tatem.
quāq; id ab adulatorib⁹ noxqs seducti, p̄sumere possint.

Quilibet sacerdos debet absoluerē pœnitētē a pœna & culpa, aut
peccat. æque peccat supior p̄lat⁹, si occulta sine causa referuat ra-
tionabilissima, quantūlibet vsus Ecclesiæ, idest, adulatorg, resistit.

Fortē satisfaciūt anīæ in purgatorio p peccatis. Sed quod deus
a morituro plus, q̄ voluntariā mortem requirat, vanissima temerita-
te asseritur, quia nullis modis potest probari.

Neq; quid fides, neq; quid cōtritiō, neq; quid liberū arbitriū sit, vñ.
P iij